

έν 211, σ. 222.

«Ἀπὸ τὸ ὀρθὸν σύστημα ὄλων ἐκείνων τῶν πραγμάτων, ὅπου ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπερρεσίαν τοῦ τόσον ζηλοτύπου καὶ ἀναγκαίου ἔργου τῶν Νοταρίων, εἰς τῶν ὁποίων τὰς χεῖρας καταθέτονται καὶ φυλάττονται ἢ συνθήκαις καὶ συμβιβασμοὶ τῶν ἀνθρώπων . . .».

413

1770. Φιρμάνιον σ. Ἀβδούλ Χαμητ Α', ὑπὲρ τῶν Ἀνατ. Σποράδων, μνημ. έν 451, σ. 34 καὶ 89. Πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 128 καὶ 361.

414

1770. Μπουγιουρντι ἀπὸ 25 Νοεμβρ. τοῦ Χατζῆ Τζεφέρ, καπουδὰν πασαῖ, πρὸς τοὺς προεστοὺς καὶ τὸν λαὸν τῶν Κυκλάδων, δι' οὗ συγχωροῦνται ὅσοι «ἐδούλευσαν τῶν Μοσχοβιτῶν τὴν ἀρμάδα», διότι «τὰ περασμένα, καλὰ περασμένα» . . . «ὅμως νὰ μὴ εὔγουν πλέον ἀπὸ τὸν κύκλον τῆς ραγιαδοσύνης τους, φυλάττοντες τὸ παλαιὸν ραγιαλίκι τους . . . καὶ νὰ καθίσετε εἰς τὸ ἐξῆς ἡσυχοὶ . . . μένοντες ραγιαδες χασίλικοι . . .», έν 291, σ. 270-272.

415

1771. Συμφωνία τῆς 27 Νοεμβρίου, μεταξύ τῶν ἐμπόρων Ἀνδρου, έν 288, σ. 167-168.

« . . . καὶ ἐσυμφώνησαν, ὅτι, κατὰ τὴν παλαιὰν συνθήκην τοῦ τόπου, ὅ,τι πρᾶγμα ἤθελεν ἔλθει εἰς τὸ Κάστρον μὲ καΐκι, νὰ μὴ ἔμπορη κανένας ἀπὸ τοὺς πραγματευτὰς νὰ ἀγοράζη πρᾶγμα διὰ τὸ ἐργαστήριόν του εἰθὺς, ἀλλὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀφ' οὗ κοπῆ τὸ παζάρι του, νὰ φωνίζον ὁ κόσμος μὲ κάθε λογῆς ἐλευθεσίαν καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας, ὅσον πρᾶγμα ἤθελε μείνει, ὑποσχέθησαν νὰ πέρῃ κάθε ἐργαστήρι ὅσον τοῦ ἐγγίζη, χωρὶς νὰ ἔμπορη κανένα ἐργαστήρι νὰ πέρῃ παραπάνω ἀπὸ τὸ ἄλλο . . .».

416

1772. Προσταγὴ τοῦ ρώσου ἀρχηγοῦ τοῦ Στόλου Παύλου Νέστεροβ, ἀπὸ 26 Ἰουλίου, «εἰς τὴν καντζελαρίαν τῆς νήσου Μυκόνου, καὶ εἰς ὄλον τὸν λαόν, καθὼς τοῦ ἱεροῦ καταλόγου, ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς κοσμικοὺς, μικροὺς καὶ μεγάλους», ρωσιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ, ἀνέκδοτος, έν ΓΑΚ, Φάκ. Μυκόνου 21.

« . . . κάθε ἕνας ἔχει χρέος πρῶτον νὰ φέρῃ ἐγγράφως εἰς τὸ χαρτὶ τὴν ἀγωγὴν, ὅπου ἔχει, εἰς τὴν καντζελαρίαν, μὲ τὴν ἀναφορὰ του . . . καὶ ἡ καντζελαρία ἔχει χρέος . . . χωρὶς ἄργηταν νὰ τὴν ἀκολουθήσουν, κάνοντάς τὴν μὲ τοὺς νόμους τοὺς συνηθισμένους εἰς τὸ νησί σας καὶ κατὰ τοῦτο νὰ γένη ἡ ἐκπλήρωσις καὶ ὁπόταν μὲ τέτοιον τρόπον ἤθελεν νὰ γίνῃ ἀπόφασις, τότε κανένας, μὲ κανένα τρόπον, εἰς τὸ ἐξῆς νὰ γυρεύῃ ἄλλας κρίσεις δὲν ἔμπορεῖ καὶ τοιούτους πουθενὰ δὲν τοὺς δέχονται, ἐπειδὴ πρὶν ν' ἀρχίσουν τὴν διαφορὰν τοὺς αὐτὴν, μοναχοὶ τοὺς ὑπεσχέθησαν ἐγγράφως νὰ μείνουν εὐχαριστημένοι εἰς αὐτὴν

